

Világ proletárjai egyesüljete!

XXIV. évfolyam.

Abony, 1919. június 29.

26. szám.

ABONY

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egészévre . . . . . 10 korona
Fél évre . . . . . 5 korona
Negyedévre . . . . . 2 50 korona
Egyes szám ára 30 fillér.

ABONYI DIREKTORIUM HIVATALOS LAPJA

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint előfizetési és hirdetési díjak közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők.
— Nyilttér sora 1 korona. —

Osztályharc.

Irla: Bakonyi Ferenc.

„Minden eddigi történés osztályharcok története.”

Mint villámsugár, fénybe borítva cikkázó villanásával a sötét éjszakát, úgy világosított fel embereket és láttatott meg igazságtalan, segítest kérő és váró gazságokat ez a mondat 1847-ben, mikor a kommunisták kiáltványának első mondataként elhangzott. Azt a harcot, ami a magyar proletárokat idáig hozta és tovább fogja vinni boldogságuk biztosításaig, osztályharcnak nevezzük.

Gyári munkás! Földmunkás és robotoló szenvedője a borus-véres tegnapi, harcoló proletárjai a mána, tanuljátok tehát meg, mi az osztályharc, ami eddig mindennek, ami történt, lényege és mozgatója volt. Olvassatok és gondolkozatok tehát.

Tudjátok meg, hogy mindig két részen, két táborban állott az ember. Szegények és gazdagok. Más munkáján tobzódó és munkában elnyomorodók. Másért dolgozni kényszerültek két táborban. A régi Róma patriciusa ingyenélők táborában és rabszolgája a szenvedők és kinlódók között. A régi magyar idők adót nem fizető, henyélő, dolgos parasztot botozó nemese az egyik táborban, a jobbágy fizetve munkába görnyedten tizedet, kilencedet és dézsmát a másik táborban. Az oly sokat és érdemtelen felmagasztalt 1848-as forradalom után pedig maradt egyik felén a földes úr, ezer holdak gőgös ura, a hatosokért dolgozó, csendőrtől hajsolt, fináncból nyuzott, adóvégrehajtótól kifosztott, jogtalan törpe birtokos és napszamosok hatalmas tábora, küzdve és kinlódva a másik felén.

Hogy volt lehetséges ez? Megértitek-e ezt földmunkások?

Erőszakkal, csendőrrel, hadsereggel nyomták el, tanítással butították mesterségesen, és úgy nyuzták a dolgozó földmunkást. Olyan egyszerű volt számításuk és anugira földhöz vert a munkás, hogy mégis csak lassan jött rá. Legnagyobb része csak dolgozott, verejtékezett és jámborul azt hajtogatta elvakítva és megbutítva, hogy — úrnak is kell lenni meg szegénynek is — feledve és meg sem értve azt, hogy ha ő szegény, az azért van, mert nehéz munkájával azt gazdagítja, aki kastélyban lakik, asszonyát selymekben járhatja és kutyáját többre tartja a cselédembernél. Igen! Azért van gazdag, mert a szegény nem magának, hanem másnak dolgozott és így mást gazdaggá téve, magának csak a nyomoruságot szerezte meg.

Miért kellett a szegény földművesnek másnak dolgozni? Miért nem dolgozhatott magának, boldogítva családját és eltartva mindnyájukat becsületesen? Érthető oka volt annak. Megélhetés és boldogság csak munka után lehetséges. Munka után ad a föld ennivalót és mindenért dolgozni kell keményen és becsületesen, ez egy hatalmas természeti törvény, de a munkához a földműves ereje nem elégséges. Föld is kell hozzá, ahová munkaerejét fektetheti. Munkához — és ezt az urak régebben tudták — nem elég a földműves munkaereje. Termelő eszköz (föld, bánya, gyár) is kell. Hely — ahol a munkaerő vele egyesülve munkává és így eredményé alakul. Ők tehát összeszedték, még régen, kard és erőszak jogán a földet és lefoglalták, tulajdonukká tették a hegyeket, vizeket és minden talpalatnyi helyét a földnek, ami megmunkálásra alkalmas, tehát termelő esz-

köz. Tudták azt, hogy a szegény, amelyik élni kénytelen és megélhetést csak munkával bír teremteni, majd el jő — hisz megélni akarva kénytelen vele — és dolgozni akarva eladja a munkaerejét nekik, akiké a föld, és ők azt majd megveszik tőle hatosokért, hisz ugyanis többet ér a munkaereje. Így is lett az. A föld nélküli, vagy kevés földdel rendelkező proletár munkás kénytelen volt náluk, tehát nekik dolgozni és ők sok dolgozó ember munkájából az úri mód mellett még külön tiszteletet is szereztek maguknak. Az elbolondított nép, amelyik nem érve fel ésszel, hogy munkája, amiből neki látástól vakulásig tartó küzködése után nyomoruságos falatok kerülnek csak, többet is érhet, sokszor hálásan dicsérte azt, akit hízalt, hogy neki munkát adott. Idáig jutott züllötten, rongyosan, kifosztottan a dolgozó munkás, mert hitt abban, hogy úrnak is szintugy szegénynek is lenni kell, hisz Isten mind a kettőt úgy teremtette.

Egy - egy földbirtokos százait a földmunkás napszamosoknak dolgoztatta, így keresve mindegyiken és szaporítva növelte vagyonát. A szegény minden siránkozása, hogy ő dolgozik és mégis nyomorog és sohasem gyarapszik, a gazdag pedig dologtalan növeli földjét és pocakját egyaránt, sohasem hatotta meg őket. A kisbirtokost lassanként tönkre tette és birtokát elnyelte a nagy birtokos gazembersége. Tőzsde, valuta, adó, politika, játék és fufang, mind csak azt célozta, hogy a szegény munkás verejtékén szaporodott vagyont kevesebb kézben központosítsák. Egy, egy tőzsde krachnál, (ami egy fajta úri huncutság volt) a kis vagyonu birtokosok százai mentek tönkre. Mindig kevesebb kézbe jutott a föld, a ter-

melőeszköz. Mindig nagyobb lett és nőtt a proletárok tábora. Élesebb és élesebb lett a különbség a földet bitorló, dolgozókat dolgoztató burzsoák meg a mindennapi kenyérért rosszul fizetett robotoló proletárok közti különbség. Mind jobban látszott, hogy az emberek két táborra oszlanak, két osztályra, az egyik a proletárok elnyomott és kizsákmányolt nagy osztálya, a másik osztály a munkásokat dolgoztató, ingyenélő burzsoá osztály. A két osztály között meginduló harc minden feltétele megvan. A munkások törekvése, hogy lerázzák a here, élősködő burzsoákat és így munkájuk eredményéből jogtalan élők erőszakos kiturása után munkájuk minden eredménye maguké lehessen. De ez a harca a munkásoknak szembe találkozik a ténnyel és valósággal, hogy munkájuk eredményéből burzsoá ingyenélők hiznak és az ingyenélők azon törekvésével, hogy a munkás megrablásának és dologtalan életük fentartásának lehetősége meg ne változtathassék. Két egymás ellen törő akarás ez. ami harcban szólitja egymás ellen a két tábor, a kizsákmányolt munkást és a kizsákmányoló burzsoát. Ez tehát a harc, amit osztályharcnak nevezünk. Ez a harc volt mindig, mióta szegény és gazdag van a földön és ezek után érthető tehát és igaz, amit a kummunisták kiáltványából idéztünk.

„Minden eddigi történés osztályharcok története.“

Földmunkás! Hiszed-e, hogy helyed a proletárok küzdő sorában van? Gondolom igen. Hiszed-e, ha nem tanulsz és tudatlan jársz a világban, akad burzsoá, aki megszajnál szegénységében és szeretettel tünteti el nyomorúságodat? Sohasem. A multban sorsod a lenézés, a gyalázás és szenvedés volt. Tudd meg, hogy jövődet csak magad formálhatod. Persze, nem úgy mint régen, hogy írni olvasni nem tudva, bután hittél abban, ami földhöz vert, kétségbeesetten elkábitottá tett, hogy úrnak is kell lenni, meg szegénynek is. Tudd meg végre, hogy csak dolgozó és munkájából becsületesen élni tudó embernek szabad lenni. Akarj hát öntudatosan szépet, jót és igazságot alkotni. És ha erőd gyenge, sose feledd, hogy sok testvéred van ország-világ szerte.

Bizzál szegény proletár, mert testvéred a világ millió és millió szenvedő és boldogságot kereső munkása. Ne higgy annak az átkos hazugságnak, amelyik elkábitani akarva így biztat: „Dolgozz magadnak a gazdagok földjein szorgalmasan, törd magad, gyűjtsd a garast és majd egykor te is gazdaggá leszel.“ Áruló az, aki proletár létére testvéreit cserbenhagyni akarva, tőri magát és kinlódik a gazdagok földjén és gyáraiban és hamar elveszi az ilyen méltó jutalmát, tönkre megy és a gazdagok öreg-

ségére a szemétre dobják és a templom előtt dobálnak neki garasokat. De ilyen sort érdemel az a gaz, aki becsületlenül, egyedül hagyja a proletáriátust és burzsoá akar lenni, hogy majdan vele szenvedő munkás testvéreit a többi burzsoákhoz hasonlóan kizsákmányolja. Az igazi proletár tudja, hogy nincs értelme és célja burzsoává lenni, akarva hűtlenül cserben hagyni a proletáriátust. Tudja az igazi proletár azt, hogy a szabadulásnak emberibb, igazabb harcos útja van, az osztályharc útja. Összefog tehát proletár testvéreivel a milliókkal és együtt egymásért, mint hatalmas tábor, büntetve minden arra rég érett burzsoát, küzdelem után alkotnak új hazát, a munkások tanácsának köztársaságát.

Az igazi proletár gyalázatnak tartaná testvéreit az osztályharcban magára hagyni. Aki idáig jutott, az már osztálytudatos proletár és az mindig megtalálja azt a helyet, azt a szervezetet, ahol küzdhet a burzsoázia ellen a proletárok felszabadulásáért.

Ma a magyar munkásság, kiszabadulva a gazdagok hadseregének, bíróságainak és állami hivatalainak, sőt iskoláinak karmai közül is, osztályharcot vív. Minden hatalmat kézbe fogva, megszerezve így a végső diadal minden zálogát, vívjuk tovább az osztályharcot, ami csak eggyel végződhet, mint a kommunista kiáltvány azt is megírja: „A proletárság ebben a harcban láncait veszi csak el és esérébe megnyeri a világot.“

Igen! a világot és az emberhez méltó boldog életet fogjuk megnyerni, hisz mellettünk van széles e világ minden dolgozó munkása, biztatva és bátorítva minket. Harcoljatok tehát földmunkások és városi proletárok, keményen harcoljátok az osztályharcot, építve jövőnk és szabadulásunk útját, jelszónkban bizva:

Világ proletárjai egyesüljetek!

A művelődési osztály hírei.

A művelődési osztály intézkedett, hogy a 3-5 éves gyermekek számára megnyissák a játékkiskolákat. Mivel Várady Ilonka játékkiskolai tanítónő egyedül van, ezért a művelődési osztály egyelőre 3 újabb tanerőt kér a Népbiztosságtól. Az a szándéka, hogy mindazokat a kis gyermekeket, akik szülői felügyelet nélkül maradnának, akiknek a játékkiskolában való elhelyezésével egy-egy felnőtt munka-ereje szabadul fel, mindazokat a kis gyermekeket, akiknek erre szükségük van, mind elhelyezhesse. Egyelőre a volt ovodákat nyitják meg és Sashalmon egyet. A jövőhéten a szükséglethez képest újabbakat létesítenek.

A direktórium arra törekedik, hogy úgy rendezze a tejügyet, miszerint a játékkiskolákba beadott csöppségeket tejjel elláthassa, azért kéri a közönséget, hogy a tejtermelő gazdák tejmennyiségének bejelentését ellenőrizze, mert sokan vannak olyanok még mindig, akik nyereszkeskedésből elvonják kisdedeink elől a tejet. Méltó büntetésüket ezeknek a jövő héten fogjuk közzéadni.

A polgári iskolákban a tanévet 25-én befejezték. 26-án a magánvizsgálatokat tartották meg.

Az elemi népiskolákban a tanév július 5-én fejeződik be, ekkor adják ki a bizonyítványokat.

Július 5-e után azoknak a gyermekeknek a számára, akik a német nyelvben akárcsak magukat gyakorolni, akik zenét akarnak tanulni, akiket az újabb társadalmi rend és annak jövő kifejlesztése érdekel, akik a történelemnek proletár szellemű feldolgozása után érdeklődnek, akik hézagos számtan ismereteiket akárcsak pótolni stb. stb. ugynevezett foglalkoztató csoportokat alakítanak, amelyek egy-egy tanerő vezetésével kerti iskola formájában valamelyik kastélykertben fogják megtartatni.

A Közoktatásügyi Népbiztosság e héten beosztotta szolgálattételre Sipos Jenő állami tanítót, aki szeptember 1-én foglalja el állását és Mikó Izabella ovónőt.

A művelődési osztály megbizta Dr. Steiner Zoltán polgári iskolai tanítót, hogy az Abonyban létesítendő középiskolának szeptemberben megnyithatása iránt a Népbiztosságnál eljárjon és Szánthó Ferenc polgári iskolai tanítót, hogy az iskolán kívüli oktatást tanulmányozza.

A művelődési osztály lépéseket tett arra nézve, hogy főző iskolát létesítsünk a 15-16 éves leányok számára. Erre alkalmasnak látszik egyik kastély konyhája.

Olvasóinkhoz!

A most lefolyó félévvel az előfizetéses rendszert beszüntetjük, a mint ez az ország legtöbb lapjánál történt.

Erre kényszerít bennünket első sorban az a kérélmény, hogy előfizetőink nagy része az előfizetési díjakat nem küldi be, sokan évek óta járatták a lapot, a nélkül, hogy törődtek volna az előfizetési díjjal, végül egyszerűen megtagadták a fizetést, más részről a postai kézbesítés oly hiányosan történt, hogy sem segíteni nem tudtunk, sem pedig az örökös reklamációkat elintézni nem győztük.

Ily körülmények között arra kell szorítkoznunk, hogy a lapot csupán kolportázs útján juttassuk olvasóink kezeihez, részben utcai árusítás, részben az ujság árudák útján.

Azoknak a t. előfizetőinknek, különösen a vidékieknek, kik régi előfizetői lapunknak s akik bizonyos időre előfizettek, továbbra is postán fogjuk küldeni.

A lap hét héten keresztül rajtunk kívül eső körülmények miatt megjelenésében akadályozva volt, egy hetet ezen dupla számmal pótolunk, a hat heti hiányért, a már kifizetett 1 kor. 25 fillért az igénylőknek vissza fizetjük.

Ez a szám az utolsó, melyet előfizetőinknek — amennyiben a postai kézbesítés ezt megteszi — pontosan kiadunk.

A lap jövő száma már csak kolportázs útján, vagy Dohnál Róbert kereskedésében kapható.

Megjegyeztetik, hogy a lap szellemi irányítását a Direktórium vette át s annak hivatalos lapjaként jelenik meg.

Közgazdaság.

Közeleg az aratás. Csak néhány nap választ el bennünket attól, hogy a mezőgazdasági munkás munkájának gyümölcse valóra váljék.

Az utolsó, legnagyobb munkát kell elvégeznie a munkásnak, hogy élelmet te-

remtsen a maga, valamint azon munkástársai részére, akik nem a mezőgazdaságban, hanem más munkakörben szolgálják a közérdeket és embertársaikat.

Ennek az utolsó, legnagyobb munkának elvégzéséhez a munkásság teljes nyugalma szükséges. A nyugalmat járásunk területén megzavarta egy hír, a mely hír egy újságcikk nyomán terjedt el a munkásság között.

Arról szól ez a hír, hogy az állandó mezőgazdasági alkalmazottak és az időszakos mezőgazdasági munkások csak nagyon kis fejadagot kapnának természetbeni gabona járandóságukból, a többit pénzért váltanák meg tőle.

Ez a hír méltán nagy riadalmat okozott a munkásság körében, mert egyesek azt olvasták ki a cikkből, hogy ez a fejadag rendkívül kicsiny, még kisebb lenne, mint a mostani.

Kérem a munkásságot, ne üljön fel ilyen híresztelésnek. A helybeli mezőgazdasági tanácsnak és hivatalnak van annyi szociális érzéke, hogy olyan fejadagot fog javasolni a tanácsnak, amely fejadag elég lesz a munkásnak, a helybeli tanácsnak pedig lesz annyi ereje, hogy ezt a javaslatot elfogadás után végre is hajtsa.

Legyenek hát nyugodtak a mezőgazdasági munkások, nem veszik ki szájukból azt a kenyeret, a mely kenyeret, ők kerestek maguknak és munkájuk után meg is ehetnek.

Kostyán István
járás gazdasági felügyelő.

Az abonyi vörös katona elvtársaknak!

Tabori posta.

Katona testvéreink!

Több oldalról értesültünk már arról, hogy az abonyi vörös katonák nemcsak idehaza a szervezeteikbe, hanem kint a harctéren az ellenséggel szemben is proletárokhoz méltó öntudattal megállják a helyüket.

Addig amíg Ti kint a harctereken küzdötök a proletár diktatura fenmaradásáért, mi idehaza megkétszerezett erővel dolgozunk az ügy érdekében. A forradalmi Kormányzótanács legutóbbi rendeletével elrendelte egész Pestvármegyére a dolgozók sorozását. Abony már eddig is több mint 1500 vörös katonát állított ki. A direktorium tagjai szintén vörös katonák lettek és noha a beosztásuk őket az ügyek továbbvitelére kötelezik is, bármely pillanatban készek ezt fegyverrel felcserélni. Mi lthon maradottak mindent elkövetünk arra, hogy a nincsetlenségünket is becsületesen megosszuk egymásközött. Hátramaradott családtagjaitokról a legmesszebbmenően gondoskodunk. Mi már megvalósítottuk azt az elvet idehaza, hogy aki nem dolgozik ne is egyék, vagyis a vasárnapi gyűlésünkön kihirdettük a munkakényszert. Az újabb sorozás valószínű még e héten megkezdődik, vagyis újabb ezrel a földnélküli proletároknak állanak fegyverbe a tanácskormány és a proletár diktatura fenmaradásának védelmére. Erős a hitünk, hogy ebből a küzdetemből csak a proletáriátus kerülhet ki győztesen. Egy pillanatra sem szabad a jobb jövőben vetett hitünknek meginognia. Ingadozóknak és csüggedőknak közöttünk nincs helye. A vi-

lág proletáriátusa felénk tekint s a mi forradalmi elszántságunkból s öntudatos harcainkból akar erőt meríteni ahoz, hogy ők is lerázzák magukról a kapitalizmus bilincseit. A harctéri helyzet napról-napra mindinkább a mi javunkra billen. Erős a hitünk, hogy nincs többé hatalom, mely a proletár diktaturát megdönthetné s hisszük, hogy lesz még ünnep a világon, amikor az egész világ dolgozói ünnepet ülnek azért az eszméért, melyért ma véreznek.

Legyetek meggyőződve arról, hogy ezen küzdelemben szívünk egész melegevel veletek vagyunk, ez adjon nektek erőt és kitartást továbbra is, a még hátralevő nagy harcban, mely a világ proletáriátusának, a dolgozóknak fölzsabadításáért folyik.

Ezt üzeni nektek az abonyi munkás-, katona és földművelésszegények tanácsa intézőbizottsága, proletár lakossága és valamennyi ismerőstök. *Föl a fejekkel! Éljen a Tanácsköztársaság! Éljen a proletár diktatura és éljenek a mi abonyi vörös katona testvéreink!*

Abony, 1919. június 25-én.

Direktorium nevében:

Bereczki János
elnök.

Bakonyi Ferenc
titkár.

Az abonyi forradalmi törvényszék ítéletei:

Az abonyi forradalmi törvényszék a következő ítéleteket hozta:

Szécsényi Józsefet jogtalan eltulajdonításért 300 kor., Szilágyi Benedeket becsületsértés és rágalmazásért s éjjeli csendháborítás miatt 1000 kor., Perényi Gyulát becsületsértés vétségéért 500 kor., Daubner Györgyné ujszászi lakost becsületsértés és rágalmazás vétsége miatt 700 kor., Végh Jánost alkalmazottjának ütlegetéséért és a szesztilalom áthágásáért 5000 kor., pénzbüntetésben marasztalta.

Levél a frontról.

Tisztelt Direktorium!

Örömmel értesítjük, hogy a hozzánk küldött megnyugtató levelet megkaptuk, melyet fölolvastunk az abonyi vörös katonáknak. És mi mindnyájan hálás köszönetünket küldjük érte. Most pedig szíveskedjenek egy fölvilágosító levelet küldeni, mert a hozzánk tartozóink azt mondják, hogy idehaza azt akarják elérni, hogy azt amit szüleink két karjaikkal bekeresnek évi kenyernek valót, be kell nekik szolgáltatni és úgy szintén sort fognak érte állni, mint a nem dolgozó egyének, nem írom hogy proletár testvérek, mert én azt nem ismerem annak. Tehát kérjük mi a megnyugtató válaszát a t. Direktoriumnak, hogy elveszik-e tőlük, vagy ha nem elég a család számára megfelelő élelem, akkor ki fogják-e egészíteni? Mert mi mint abonyi vörös katonák megakarjuk védeni az igazság mellett a proletár diktaturát! De ha a hozzánk tartozóink panaszos sorait olvassuk, akkor kénytelenek leszünk szétszóródni.

Bereczki elvtárs!

Kérjük minél gyorsabban megnyugtató válaszát, mi abonyi fiúk.

II. hadosztály 30. vörös gy. ezred I. zlj. 1. század I. szakasz. Tabori posta 640.

Éljen a vörös hadsereg!

Éljenek az abonyi proletár testvéreink!

Csendélet a Tiszapartján.

Vörös katonáink a fronton.

Írta: Szabó Károly VIII. hadtest politikai osztály megbízottja.

A nádasok és fűzfák között lassan elfolyó Tisza partján, ott, ahol 4 hete még a mindent elromboló és szétmosó árvíz tanjáztott, ma egy az ellenségnek az árvíznél is félelmetesebb és gyűlöltebb ellene áll, a vörös hadsereg. A proletárok fegyverrel a kézben állnak őrt a partokon, várva az óhajtott változást — azt, amelyik nem más, mint előretörés, törhetetlen, győzhetetlen letiprása lesz a szembenálló ellenségnek.

Aki fél, aki szomorúsággal terhes változást érez, aki veszélyt sejt, minden előző nap méhén — hisz a nyulszivűek még maguktól is félnek — annak a Tisza frontra kellene ki menni, hogy remélni, bizni és hinni tudjon, remélni a szabadságunk végtelenségében. Igen. Kimenni a frontra, hogy lássák azt, hogy a vörös hadsereg öntudatos katonái mint állnak őrt és várnak napokat, melyek egyike az előre-nyomulás kezdetének, a diadal felé győzhetetlenül indulásnak napja lesz.

Vezseny!!

A falu 4 héttel ezelőtt félig víz alatt. A Bencse végtelen kopárságán ma szikrázva villog a napsugár. Az északi gáton végig húzódó árkon tengerészek állnak.

Halló! Halló!

A hang átjut a vizen. Viszhangja nyomán felelet riad.

Kik vagytok?

Székelyek — hangzik át egy szomorú válasz.

Miért vagytok odaát?

Erővel soroztak és fegyverrel hajtottak ide bennünket...

Miért nem lázadtok fel? Lássátok mi már nem ismerünk grófokat, nem védjük a dologtalan gazdagok göggjét, nálunk már mi munkások uralkodunk. Jertek át testvérek! Odaát csend egy pillanatig. Mozgolódás, zsidongás, azután kiált egy hang.

Nem löttök?

Nem — haragot át a válasz.

Kibujnak a fedezékekből. Csoportok látszanak. Tanakodnak. Egy láthatóan beszél, a többi hallgat. Zaj. Három feláll és lemász a partra.

Testvérek! Jöjjetek át értünk csónakkal. Vigyetek át, — hangzik a rab és idegen elnyomott kényszerrel szolgáló szegény katonák kérő szava.

A vörösök készülődnek.

Messze távol egy másfél kilométerről puskalövés hangzik el, jelezve valamit. Odaát mozgolódás. A mieink is megállnak és várnak.

— Testvérek! Jönnék a nagyfejek. Ne haragudjatok, de lönünk kell. De ne féljete.

A figyelő szemek elől eltűnik mindenki a tulsó parton. Egy percig néma csönd fekszik a meleg napfényben, kigyózáva elnyújtó Tisza fölött... Mi várunk...

Puskadurranás. Gépfegyver kattogás... a sívító golyók magasan a gát fölött sipolnak. Mint kárhózatot hirdető éjrének és elvesznek a lakatlan kopár Bencse vadviz kimarta kopár mezején. A vörös katonák cigarettázva ülnek és motyognak, hogy mit nem gondoltak a román bojárok. Falánk vezérek fegyverrel fegyverezték fel a Tiszán túl és Erdély szenvedő munkásait és földműveseit. Védik a koncot, a robotot, de már érnek a csodák. Az egyszerű és érthető csodák. Maholnap — és addig ha még úgy terjesztik is a rémhíreket a gyáva lelkű burzsoák és üvöltenek ezer halált fejünkre a külföldi gazdagok — bizony maholnap kihull a fegyver odaát a kezekből, mert ideát az igazság és odaát az igazság ellen küzdők, a szélmalomok ellen sítábottal küzdők. A vörös katonák a magasban sívító golyókról tudják, hogy már nem fognak soká felettünk sívítani... Az aki felénk oly vigyázva lő, emberré lesz holnapután s akkor a román bojárok is tőkés cimboráik ellen indul a golyó. És akkor a munkás vörös katoná testvért talál odaát a munkásban, kit ma ellenségévé erőszakoltak és együtt harcolunk a kommunizmusért. Mintha 2000 év előtti hangot hallanánk „A kommunizmus az út, mely az igazsághoz és az élethez vezet.”

HIREK.

Soha!...

Ezt a kis földet — gyönyörű hazáját
A szabadságnak — meg kell védeni!
Ne hulljanak itt többé az anyáknak,
Szegény árváknak forró könnyei!
Kincses jogodat, drága levegődet —
— Terhesedjék száz zivatar fölötted —
Piros zászlónkat nem adjuk oda
Soha — soha!...

Inkább sirhalom legyen minden város
És minden falu legyen temető,
Minthogy élődsi zsarnokok csapatja
Megint bilincset vehessen elő...
Éhség, nyomor és halál százszor inkább,
Mint hazug jelszó, gőgös ur korbács!
Nem leszünk többé gyáva, ostoba
Soha — soha!...

S a föld fiának kasza félkezében,
A másikba meg Manlicher legyen!
Ma harc és vész a proletár világa,
Áldás sugárzik verejtékeden.
Vagyunk a világ legszegényebb népe,
De leszünk a legcsodásabb csoda —
Csak ezt az egetverő lobogónkat
Ne eresszük ki kezünkől soha!...

Benjámín Ferenc.

— **Szociál-kommun** szellemben való nevelés a népoktatás legelső fokán, az ovodákban, illetőleg a játékkiskolákban kell, hogy alapvető munkáját megkezdje. E végből a helyi direktórium a Kormányzó Tanács rendeletére elhatározta a játékkiskolák fejlesztését a már meglévő számának felemelésével az ovoda köteles gyermekek nagy tömegének megfelelőleg. Mint illetékes testület a „Magyarországi Tanítók Szakszervezetének helyi Csoportja” foglalkozott ezzel a fontos tárggyal múlt szombati értekezletén, amelyen Várady Ilona tervezetét fogadta el azzal a kiegészítéssel, hogy a kontempált

8 játékkiskola Veverán javaslatára 10-re emeltnék és pedig egy a Bicskei-útba, a másik az Öreg-szöllőbe, úgy azonban, hogy eme játékkiskolák mellé ellemi iskolák is szerveztnének. A helyi szakcsoport ez értelemben kimondott határozatát Szenes közművelődési megbízott elvtárs figyelmébe ajánlották, hogy azt a direktórium plénuma elé terjessze. — Épül a proletárállam. A tervszerű munka folyamatban a népnevelés és más irányban is.

— **Figyelmézteti** a direktórium a közönséget arra, hogy a gyümölcsösökben, veteményekben, kaszálókban kárt ne tegyenek, mert az összes vörös örök megkapták az utasítást, hogy bárkit tetten érnek, azonnal a Forradalmi Törvényszék elé állítsák.

— **El a halálba.** Veres András 59 éves földmunkás elkeseredett lelkiállapotában csütörtökön önkézével vetett véget gondterhelt életének. Özvegyet és kilenc árva hagyott maga után.

— **Idegen állampolgárok figyelmébe.** Fejhívjuk a városban tartózkodó idegen állampolgárokat, hogy nyilvántartásuk céljából igazoló okmányaikkal özszeírásuk végett jelentkezzenek a városházán 25. sz. szobában legkésőbb július 3-áig. — Direktórium.

— **Az ideiglenes évi segélyek beszüntetése.** A kadügyi népbiztosság a hadirokkantak, hadiözvegyek és hadiárvák ideiglenes évi segélyét — minthogy ezek állandó ellátása illetményei április 1-től kezdve megfelelően szabályozást nyertek — 1919. június hó végével beszüntetni rendelte.

— **A kis szőlőbirtokok megművelése.** A földművesügyi népbiztosság 39. F. N. sz. rendeletében gondoskodás történt aziránt, hogy a 10 magyar holdnál nem nagyobb szőlők megművelése pénzhiány miatt fennakadást ne szenvedjen. Ez a rendelet ugyanis felhatalmazta az illető járási munkás- és katonatanácsokat, hogy az ily szőlők valamely tanács ellenőrzés alatt álló pénzügyi felosztásánál nyitassanak, de egyben kötelezte is őket, hogy az ujonan nyitott folyószámlákról nyilvántartást vezessenek s e nyilvántartás egy-egy példányát kétbetétként a földművelésügyi népbiztosság szőlészeti és borászati osztályához terjesszék fel.

— **Szerencsétlen halálozások.** Rinóczi Veronika 12 éves leány, két kisebb társával a tószegi úti kutyakocsikkal játszadoztak, miközben egyik guruló kocsit elé került, mely halálra zúzta. Halmi István 5 éves fiú Klein Antal bérletén lévő tó környékén játszott, mi közben valahogy beleesett a vízbe s belefult.

— **A nagykorúság korhatára.** A Forradalmi kormányzótanács CXVIII. számú rendelete. 1. §. Aki 18. életévét betöltötte, nagykorú. 2. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe. Budapest, 1919. június 20. A forradalmi Kormányzótanács.

— **Fölvívás az összes szakszervezetekhez és katoná- és munkástanácsokhoz!** A Forradalmi Kormányzótanács munkabérmegtérítés tárgyában kiadott C. 4. számú rendelete a Vörös Őrség összes tagjaira is kiterjesztetett. Minthogy pedig a május havi munkabérmegtérítést, a szervezetek, illetve az illetékes kerületi katoná- és munkástanácsok fizetik ki, felhívja a Vörös Őrség budapesti kerületi parancsnokságát, az összes szakszervezete-

ket és kerületi katoná- és munkástanácsokat, hogy csak azon vörös örök részére fizessék ki a május havi munkabérmegtérítést, akik a Vörös Őrség gazdasági hivatala által kiállított ezen célra szolgáló igazolvánnyal vannak ellátva. A kifizetés az igazolványok bevonása ellenében történik.

— **Selyemtenyésztők figyelmébe!** A népgazdasági tanács földművelésügyi főosztálya a jó használható selyemgubók beváltási díját kilogrammonként 30 koronába állapította meg az eddigi 20 korona helyett, a használhatatlan selyemgubók beváltási díját 2 koronában állapítja meg az eddigi 50 fillér helyett.

— **Az árvaszék és a nagykorosítás.** A Forradalmi Kormányzótanács CVIII. számú rendelete értelmében aki tizennyolcadik életévét betöltte, nagykorú. Ennélfogva az árvaszék a következőkre figyelmézteti az érdekelteket: 1. Az árvaszék senkit sem nagykorosít. 2. Az árvaszék senkinek a kiskorúságát nem hosszabbítja meg. 3. Az árvaszék gyámhatósági beleegyezést férfi részére nem, nő részére csak az esetben ad, ha tizenhatodik életévét már betöltötte. 4. Az árvaszék megtette az előkészítő intézkedéseket, hogy a tizennyolc éven felüliek gyámpénztárilag kezelt készpénze és értékei a Forradalmi Kormányzótanács vonatkozó rrendeletének megjelenése után azonnal kiszolgáltathatók legyenek.

— **Új ára lesz a gyufának, a denaturált szesznek, az ecetnek és a halaknak.** A népgazdasági tanács árrendeleteiben szabályozza a gyufának, a denaturált szesznek, az ecetnek, valamint a fogyasztók részére való eladás esetében fölszámítható áruit. A gyufa ára dobozonként 50 fillér lesz, azonban a szervezett munkások 20 fillér engedményt kapnak. A denaturált szesz ára literenként 85 százalék alkoholtartalommal 1020 korona. 93 százalék alkoholtartalommal 1120 korona. Az ecet ára literenként 3 százalékos 240 kor. 6 százalékos 480 koron. Az édesvízi jegelt halak ára Budapesten és környékén kilogrammonként 845 korona, vidéken 536 kor., az élőhalak az említett áraknál 10 százalékkal drágábban árusíthatók.

Uránia

mozgó színházban
ma előadásra kerül

AZ INGOVÁNY

dráma 4 felvonásban.

**Kezdeté este 7 és fél
9 órakor.**

Helyárak: Páholyülés 5 kor,
fenntartott hely 3 kor. 50 fillér,
I. hely 3 kor. II. hely 2 kor. —
fill. III. hely 1 kor. Gyermekek
gyekek érvénytelenek.

Szerdahelyi János

könyvnyomdájában egy tanuló
fizetéssel felvétetik.